

EUROOPAN PARLAMENTTI

2014 - 2019

Istuntoasiakirja

A8-0268/2015

29.9.2015

MIETINTÖ

Euroopan rakenne- ja investointirahastoista ja talouden tehokkaasta ohjauksesta ja hallinnasta: suuntaviivoja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamiseen (2015/2052(INI))

Aluekehitysvaliokunta

Esittelijä: José Blanco López

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	11
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	14
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	17
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	20

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan rakenne- ja investointirahastoista ja talouden tehokkaasta ohjauksesta ja hallinnasta: suuntaviivoja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamiseen (2015/2052(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ohjeista sellaisen asetuksen (EU) N:o 1303/2013 23 artiklan mukaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan (COM(2014)0494) (jäljempänä ’suuntaviivat’),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 4, 162, 174–178 ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013¹,
- ottaa huomioon 23 artiklaa koskevan komission lausuman, joka sisältyy lausumiin, jotka liittyvät Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1303/2013²,
- ottaa huomioon 8. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman budjettirajoitusten vaikutuksista alueellisiin ja paikallisiin viranomaisiin EU:n rakennerahastojen menojen kannalta jäsenvaltioissa³,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa⁴,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman komission seitsemännestä ja kahdeksannesta EU:n koheesiopolitiikkaa käsittelevästä

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

² EUVL C 375, 20.12.2013, s. 2.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0401.

⁴ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 120.

kertomuksesta ja strategiakertomuksesta 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta¹,

- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2014 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuoden 2014 painopisteiden täytäntöönpano²,
 - ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2014 annetun komission kuudennen kertomuksen taloudellisesta, sosiaalisesta ja alueellisesta yhteenkuuluvuudesta ”Investoiminen työpaikkoihin ja kasvuun: taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen unionissa”,
 - ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2013 annetun komission kertomuksen ”Koheesiopolitiikkaan liittyvä strategiakertomus 2013 vuosien 2007–2013 ohjelmien toteuttamisesta” (COM(2013)0210),
 - ottaa huomioon 12. helmikuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon ohjeista sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla Euroopan rakenne- ja investointirahastot (ERI-rahastot) kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tammikuussa 2014 teettämän tutkimuksen aiheesta Euroopan talouden ohjausjärjestelmä ja koheesiopolitiikka (Sisäasioiden pääosasto, toimialayksikkö B: Rakenne- ja koheesiopolitiikka),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin joulukuussa 2014 esittämän katsauksen Euroopan rakenne- ja investointirahastoihin ja talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan: suuntaviivoja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamiseen (Sisäasioiden pääosasto, toimialayksikkö B: Rakenne- ja koheesiopolitiikka),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0268/2015),
- A. ottaa huomioon, että koheesiopolitiikka on SEUT-sopimukseen perustuva politiikka ja osoitus eurooppalaisesta solidaarisuudesta, ja tällä politikalla pyritään vahvistamaan taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta EU:ssa ja erityisesti kaventamaan alueiden välisiä eroja sekä edistämään tasapainoista ja yhdenmukaista sosioekonomista kehitystä; toteaa, että koheesiopolitiikka on myös investointipolitiikkaa, joka myötävaikuttaa Eurooppa 2020 -strategian älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamiseen;
- B. toteaa, että vaikka nykyisessä koheesiopolitiikkaa koskevassa lainsäädäntökehityksessä luodaan yhteyksiä älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan EU:n strategian, eurooppalaisen ohjausjakson ja Eurooppa 2020 -suuntaviivojen sekä asiaan liittyvien

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0132.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2014)0038.

maakohtaisten suositusten ja neuvoston suositusten välille, siinä on kuitenkin kyse hyvin erityisistä tehtävistä, tavoitteista ja monialaisista periaatteista;

- C. toteaa, että Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI) nykyisellä lainsäädäntökehyksellä pyritään vahvistamaan koordinoitua, täydentävyyttä ja synergiaa muiden unionin politiikkojen ja välineiden kanssa;
- D. ottaa huomioon, että on näyttöä siitä, että hyvä hallinto ja tehokkaat julkiset instituutiot ovat olennaisia kestäväälle ja pitkän aikavälin talouskasvulle, työpaikkojen luomiselle sekä sosiaaliselle ja alueelliselle kehitykselle, mutta koheesipolitiikan toimintatapaan vaikuttavista makroekonomisista tekijöistä on vähemmän näyttöä;
- E. toteaa, että taloudellinen ja rahoituksellinen huono ennustettavuus ja oikeudellinen epävarmuus saattavat johtaa julkisten ja yksityisten investointien vähenemiseen ja vaarantaa koheesipolitiikan tavoitteiden saavuttamisen;
- F. ottaa huomioon, että suuntaviivat koskevat ensimmäistä osaa toimenpiteitä, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisesti; toteaa, että tämä liittyy muiden kuin pakollisten maksujen uudelleen kohdentamiseen ja keskeyttämiseen toisin kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan toinen osa, jossa edellytetään maksusitoumusten tai maksujen keskeyttämistä, jos jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet talouden ohjaukseen ja hallintaan liittyviä korjaavia toimia;
- G. toteaa, että komission arvioinnit vuonna 2012 ja 2013 annettujen 279 maakohtaisen suosituksen täytäntöönpanon edistymisestä osoittavat, että jäsenvaltioiden panos maakohtaisten suositusten täytäntöönpanossa on heikko: 28 maakohtaista suositusta on pantu täysin täytäntöön tai niiden täytäntöönpanossa on edistytty merkittävästi (10 prosenttia) ja 136 suosituksen täytäntöönpanossa on edistytty kohtalaisesti (48,7 prosenttia), kun taas 115 suosituksen osalta edistys on ollut vähäistä tai sitä ei ole ollut lainkaan (41,2 prosenttia);

ERI-rahastojen vaikuttavuuden ja talouden tehokkaan ohjauksen ja hallinnan kytkeminen

1. painottaa, että koheesipolitiikan välineet ja määrärahat ovat tärkeitä eurooppalaista lisäarvoa tuovien investointien tason ylläpitämiselle jäsenvaltioissa ja niiden alueilla työpaikkojen luomisen edistämiseksi ja sosioekonomisten olojen parantamiseksi erityisesti niillä alueilla, joilla sijoitukset ovat vähentyneet merkittävästi talous- ja rahoituskriisin vuoksi;
2. katsoo, että ERI-rahastojen politiikkatavoitteiden ja päämäärien saavuttamista ei saisi estää talouden ohjauksen ja hallinnan mekanismeilla, vaikka pitää niitä tärkeinä vakaan makrotaloudellisen ympäristön sekä tehokkaan, vaikuttavan ja tulosperusteisen koheesipolitiikan edistämiseksi;
3. katsoo, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaa olisi käytettävä vasta viimeisenä keinona ERI-rahastojen täytäntöönpanon tehostamiseen;

4. painottaa ERI-rahastojen ohjelmien ja tavoitteiden monivuotista ja pitkäkestoista luonnetta verrattuna eurooppalaisen ohjausjakson vuosittaisuuteen; toteaa, että on tarpeen selkeyttää eurooppalaisen ohjausjakson täytäntöönpanoa koskevia mekanismeja, ja kehottaa tehostamaan näiden kahden prosessin ja niiden täytäntöönpanosta vastaavien elinten välistä koordinoitua;
5. painottaa, että komission on esitettävä valkoinen kirja, jossa tehdään selkoa julkisten investointien pitkän aikavälin vaikutuksista ja laaditaan investointien laatua koskeva luokitus, jotta voidaan selkeästi tunnistaa ne investoinnit, jotka tuottavat parhaimmat tulokset pitkällä aikavälillä;
6. palauttaa mieliin, että koheesiopolitiikalla on ollut elintärkeä rooli ja sillä on vastattu merkittävällä tavalla nykyisen kriisin makrotaloudellisiin ja julkisen talouden rajoitteisiin siten, että yli 11 prosenttia käytettävissä olevista talousarviovaroista vuosina 2007–2012 on kohdennettu uudelleen kaikkein pakottavimpiin tarpeisiin vastaamiseksi ja tiettyjen interventoiden tehostamiseksi; korostaa, että ajanjaksolla 2007–2013 koheesiopolitiikan avulla on monessa jäsenvaltiossa rahoitettu yli 80 prosenttia julkisista investoinneista;
7. pyytää komissiolta lisää analyttistä tietoa makrotaloudellisten mekanismien vaikutuksesta ja merkityksestä alueellisen kehityksen, koheesiopolitiikan tehokkuuden ja unionin talouden ohjauksen ja hallinnan kehityksen ja koheesiopolitiikan välisen vuorovaikutuksen kannalta sekä erityisesti tietoa siitä, kuinka koheesiopolitiikka myötävaikuttaa asiaan liittyviin maakohtaisiin suosituksiin ja neuvoston suosituksiin;
8. kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman tehokkaasti vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvän jouston;

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukainen uudelleen kohdentaminen

Yleisiä seikkoja

9. muistuttaa, että kaikkien päätösten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaan perustuvasta varojen uudelleen kohdentamisesta ja maksujen keskeyttämisestä on oltava poikkeuksellisia, harkittuja ja pitävästi perusteltuja ja ne on pantava varovaisesti täytäntöön ja niissä on ilmoitettava asianomaiset ohjelmat ja painopistealueet, jotta varmistetaan avoimuus ja mahdollistetaan todentaminen ja tarkistaminen; painottaa lisäksi, että tällaisilla päätöksillä ei saisi lisätä vaikeuksia, joita jäsenvaltioilla ja niiden alueilla on SEUT-sopimuksen 174 ja 349 artiklassa tarkoitettujen sosioekonomisen ympäristönsä tai maantieteellisen sijaintinsa ja erityispiirteidensä vuoksi;
10. katsoo, että nykyisellä ohjelmakaudella hyväksytyissä kumppanuussopimuksissa ja -ohjelmissa on otettu huomioon asiaan liittyvät maakohtaiset suositukset ja neuvoston suositukset, joten voidaan välttää ohjelmatyön uudelleen suuntaamista keskipitkällä aikavälillä, ellei taloustilanne olennaisesti huonone;
11. korostaa, että toistuvalla uudelleen suuntaamisella olisi kielteinen vaikutus ja sitä olisi vältettävä, jottei häiritäisi varojen hallinnointia tai vaarannettaisi monivuotisen

investointistrategian vakautta ja ennustettavuutta ja jotta voitaisiin välttää mahdolliset kielteiset vaikutukset esimerkiksi ERI-rahastojen varojen hyödyntämiseen;

12. pitää myönteisenä komission varovaista lähestymistapaa uudelleen suuntaamiseen ja sen pyrkimystä pitää se mahdollisimman vähäisenä; kehottaa komissiota käyttämään varhaisvaroitusjärjestelmää ilmoittaakseen asianomaisille jäsenvaltioille yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisen ohjelmatyön uudelleen suuntaamista koskevan menettelyn aloittamisesta ja korostaa, että kaikista uudelleen suuntaamista koskevista pyynnöistä on etukäteen kuultava seurantakomiteaa;
13. pyytää komissiota teettämään tiiviissä yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa kattavan analyysin kaikista muista kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamista koskevista, käytettävissä olevista vaihtoehdoista käsitellä tapauksia, jotka saattavat johtaa uudelleen suuntaamista koskevaan pyyntöön;
14. pitää valitettavana hallinnollisen taakan suhteetonta lisääntymistä ja siitä koituvia kustannuksia kaikilla asianomaisilla hallinnon tasoilla tiukkojen määräaikojen ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisen uudelleen suuntaamista koskevan menettelyn monimutkaisuuden vuoksi; varoittaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisten uudelleen suuntaamista koskevien menettelyjen päällekkäisyyksistä tulevien eurooppalaisten ohjausjaksojen kanssa; kehottaa komissiota pohtimaan, onko mahdollista arvioida uudelleen yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 16 kohdan mukaista tarkastelua koskevien määräaikojen soveltamista;

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen mukaiset monialaiset periaatteet

15. on huolestunut siitä, että suuntaviivoissa ei viitata yksiselitteisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 4–8 artiklassa tarkoitettuihin yleisiin ja monialaisiin periaatteisiin, ja muistuttaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan tulkinnassa on noudatettava näitä periaatteita, erityisesti kumppanuutta ja monitasoista hallintoa koskevia periaatteita, sekä asetusta ja yhteistä strategista kehystä kokonaisuudessaan; pyytää komissiota täsmentämään, miten nämä periaatteet otetaan erityisesti huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan täytäntöönpanossa;

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan alueellinen ulottuvuus

16. painottaa, että julkisen velan kasvu johtuu pääasiassa jäsenvaltioiden hallitusten politiikasta, ja on vakavasti huolissaan siitä, että kyvyttömyys ratkaista asianmukaisesti makrotaloudellisia kysymyksiä kansallisella tasolla voi aiheuttaa kielteisiä seurauksia alueellisille viranomaisille ja ERI-rahastojen edunsaajille ja tuen hakijoille;
17. muistuttaa, että koheesiopolitiikan 2014–2020 mukaisissa temaattista keskittämistä koskevissa säännöissä sallitaan tietty jousto jäsenvaltioiden ja niiden alueiden tarpeiden huomioon ottamiseksi, ja toteaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamisella saatetaan rajoittaa tätä joustoa; muistuttaa, että on tarpeen ottaa huomioon keskeiset alueelliset haasteet sekä toissijaisuusperiaate yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

18. pyytää komissiota arvioimaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 5 artiklassa tarkoitettujen kumppaneiden kanssa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisesti käyttöön otettujen toimenpiteiden alueellisia ja paikallisia vaikutuksia ja kustannustehokkuutta;
19. pitää tärkeänä paikallisten ja alueellisten viranomaisten aktiivista osallistumista kaikkeen ohjelmatyön uudelleen suuntaamiseen ja katsoo, että koska ERI-rahastot kytkettyvät talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan, eurooppalaiselle ohjausjaksolle olisi annettava alueellinen ulottuvuus ottamalla myös paikallis- ja alueviranomaiset mukaan;
20. pyytää komissiota tulkitsemaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaa suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ottamalla huomioon niiden jäsenvaltioiden ja alueiden todellinen tilanne, jotka kärsivät sosioekonomisista vaikeuksista ja joissa ERI-rahastojen osuus investoinneista on merkittävä ja entistä merkittävämpi kriisitilanteessa; painottaa, ettei tästä saisi seurata lisää haitallisia vaikutuksia jäsenvaltioille ja niiden alueille eikä varsinkaan vähemmän kehittyneille alueille;

Toimielinten välinen koordinaatio, avoimuus ja vastuu

21. muistuttaa, että vahva toimielinten välinen koordinaatio on olennaisen tärkeä asianmukaisen toimintalinjojen täydentävyyden ja synergioiden varmistamiseksi samoin kuin asianmukainen ja kestävä tulkinta talouden tehokkaan ohjauksen ja hallinnan toimintakehyksestä ja sen yhteentoimivuudesta koheesipolitiikan kanssa;
22. kehottaa asianmukaiseen tiedonkulkuun komission, neuvoston ja parlamentin välillä sekä julkiseen keskusteluun asianmukaisella poliittisella tasolla yhteisymmärryksen varmistamiseksi yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamisedellytysten tulkinnasta; muistuttaa, että tarvitaan erityistä koheesipolitiikkaa käsittelevää neuvoston kokoonpanoa vastaamaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisista päätöksistä;
23. pitää olennaisen tärkeänä avoimuuden ja vastuuvollisuuden varmistamista antamalla parlamentille yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaista hallintojärjestelmää koskevan demokraattisen valvonnan mahdollisuus, koska asetuksessa otetaan käyttöön koheesipolitiikalle ominaisen alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan merkittäviä rajoituksia;

Maksujen keskeyttäminen

24. muistuttaa, että neuvoston tehtävänä on päättää maksujen keskeyttämisestä ehdotuksen perusteella, jonka komissio voi hyväksyä, jos asianomainen jäsenvaltio ei toteuta tuloksellisia toimenpiteitä; korostaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaan sisältyviä merkittäviä oikeudellisia suojaustoimia, joilla varmistetaan keskeytysmekanismin poikkeuksellisuus;
25. korostaa maksujen keskeyttämisen rangaistuksenomaista luonnetta ja pyytää komissiota käyttämään harkintavaltaansa sekä ehdottamaan maksujen keskeyttämistä äärimmäisen varovaisesti ja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 6 kohtaa tiukasti

noudattaen otettuaan asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät tiedot sekä näkökohdat ja näkemykset, jotka ovat tulleet esille tai jotka on esitetty jäsennellyssä vuoropuhelussa;

26. pitää myönteisenä ensimmäiseen toimenpideryhmään kuuluvien keskeytettävien ohjelmien ja keskeyttämisen tason määrittämisessä käytettäviä perusteita koskevissa suuntaviivoissa omaksuttua varovaista lähestymistapaa, jonka mukaan jäsenvaltioiden taloudellinen ja sosiaalinen tilanne otetaan huomioon soveltamalla tarvittaessa lieventäviä tekijöitä, jotka ovat samankaltaisia kuin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 9 kohdan mukaisten keskeytysten kohdalla;
27. kehottaa komissiota vahvistamaan määräajan, johon mennessä yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu maksujen keskeyttäminen lopetetaan;

Euroopan parlamentin rooli yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan perusteella

28. pitää valitettavana, että suuntaviivoissa ei viitata lainkaan parlamentin rooliin, vaikka yhteiset säännökset hyväksyttiin tavanomaisen lainsäädäntömenettelyn mukaisesti ja vaikka parlamentti on pyytänyt toistuvasti vahvistamaan talouden ohjausta ja hallintaa koskevaa demokraattista vastuuta ja valvontaa;
29. katsoo, että parlamentin osallistuminen tärkeimpänä demokratian takaajana yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 15 kohdan soveltamisessa olisi virallistettava luomalla selkeä menettely, jolla parlamenttia kuullaan kaikissa vaiheissa, jotka liittyvät varojen uudelleen kohdentamista koskevien pyyntöjen taikka maksusitoumusten tai maksujen keskeyttämistä koskevien ehdotusten ja päätösten hyväksymiseen;
30. painottaa tarvetta jatkuvaan, selvään ja avoimeen yhteistyöhön toimielinten välillä ja katsoo, että tähän menettelyyn olisi sisällyttävä ainakin seuraavat vaiheet:
 - komission olisi ilmoitettava viipymättä parlamentille ERI-rahastoihin liittyvistä asiaan liittyvistä maakohtaisista suosituksista ja neuvoston suosituksista sekä rahoitustukea koskevista ohjelmista tai niitä koskevista muutoksista, jotka voivat johtaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun uudelleen kohdentamista koskevaan pyyntöön;
 - komission olisi ilmoitettava viipymättä parlamentille kaikista yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 1 kohdan mukaisista uudelleen kohdentamista koskevista pyynnöistä tai kaikista yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 6 kohdan mukaisista ehdotuksista päätöksiksi maksujen keskeyttämisestä, jotta parlamentin on mahdollista ilmaista kantansa asiaan päätöslauselman muodossa ennen lisätoimenpiteisiin ryhtymistä;
 - komission olisi otettava huomioon parlamentin ilmaisema kanta ja kaikki näkökohdat ja näkemykset, jotka tulevat esille tai esitetään yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 15 kohdassa tarkoitettussa jäsennellyssä vuoropuhelussa;

- parlamentin olisi pyydettävä komissiota kertomaan, onko parlamentin näkemykset sekä muut mahdolliset jäseneltyyn vuoropuheluun liittyvät seurantatoimet otettu huomioon asianomaisessa prosessissa;
 - alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle olisi ilmoitettava ja niitä olisi kuultava uudelleen ohjaamista koskevista pyynnöistä;
 - parlamentin, neuvoston ja komission olisi käynnistettävä vuoropuhelu yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamisesta varmistamalla toimielinten välinen koordinaatio ja asianmukainen tiedonkulku, jotta on mahdollista seurata kaikkia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisia menettelyjä;
31. kehottaa komissiota raportoimaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamisen vaikutuksista ja tuloksista soveltamisen tarkastelua koskevan 23 artiklan 17 kohdan mukaisesti sekä täsmentämään, missä määrin kukin uudelleen kohdentamista koskeva pyyntö perustui asiaan liittyvien maakohtaisten suositusten tai neuvoston suositusten täytäntöönpanoon tai edisti käytettävissä olevien ERI-rahastojen kasvu- ja kilpailukykyvaikutuksia jäsenvaltioissa, jotka saavat rahoitustukea, sekä antamaan tietoa keskeytysten alaisista määristä ja kyseessä olleista ohjelmista;
- ◦ ◦
32. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioille ja niiden alueille.

PERUSTELUT

Johdanto

Viime lainsäädäntökaudella hyväksytyt yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan säännökset toimenpiteistä, joilla kytketään ERI-rahastojen vaikuttavuus talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan, ovat kenties ristiriitaisin osa kyseistä asetusta.

Yhteisiä säännöksiä koskevaan asetukseen liittyvän parlamentin mietinnön yhteisesittelijät ehdottivat kaikkien makrotaloudelliseen ehdollisuuteen liittyvien säännösten poistamista. Myös useissa tarkistuksissa, mukaan lukien useiden poliittisten ryhmien puolesta esitetyissä tarkistuksissa, ehdotettiin samaa. Suuri enemmistö siis vastusti makrotaloudellista ehdollisuutta.

Näyttää kuitenkin siltä, että makrotaloudellinen ehdollisuus on lopulta sisällytetty asetukseen. Parlamentin, neuvoston ja komission aikaansaama sopimus, johon kyseenalaistetut säännökset edelleen sisältyvät, on määrä hyväksyä ensimmäisessä käsittelyssä ilman mahdollisuutta äänestää niiden poistamista koskevista tarkistuksista.

Tällä valiokunta-aloitteisella mietinnöllä ei voida poistaa tai muuttaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaa sellaisena kuin se on asetuksessa. Voimme ainoastaan pyrkiä siihen, että artiklaa sovelletaan mahdollisimman oikeudenmukaisesti ja tasapainoisesti.

On syytä täsmentää, että tässä mietinnössä käsitellään ainoastaan ohjeita, jotka liittyvät yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan ensimmäiseen osaan rakenne- ja investointirahastojen varojen vapaaehtoisesta uudelleen kohdentamisesta tai maksujen keskeyttämisestä, eikä toiseen osaan, joka koskee pakollisia maksujen keskeytyksiä.

Tämän mietinnön laatimisessa esittelijällä on ollut mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä useiden aluekehitysvaliokunnan varjoesittelijöiden sekä lausuntojen antamisesta vastaavien valiokuntien (ECON, EMPL ja BUDG), alueiden komitean sekä muiden muassa komission ja neuvoston edustajien kanssa.

23 artiklan rajoitukset

Useimmat meistä ovat huolestuneita yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaan perustuvan ERI-rahastojen varojen uudelleen kohdentamisen ja maksujen keskeyttämisen käytännön seurauksista. Esittelijä on tässä mietinnössä pyrkinyt saavuttamaan tasapainon makrotaloudellisen ehdollisuuden mekanismia koskevien eri näkemysten välillä pitäen lähtökohtana, että siihen turvaudutaan vasta, kun muut keinot on käytetty.

On olennaista, ettemme kadota näkyvistä koheesiopolitiikan alkuperäistä tehtävää ja tavoitteita emmekä sen merkitystä välineenä säilyttää investoinnit unionin alueilla erityisesti talouden kriisin ja epävakauden aikoina. Vaikka tunnistetaan tarve vaikuttavaan talouden ohjaukseen ja hallintaan, niitä koskevilla mekanismeilla ei saisi estää pyrkimystä laajempien taloudellista, alueellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseen.

Ei voida hyväksyä sitä, että alueellisia ja paikallisia tahoja rangaistaan varojen uudelleen kohdentamisella tai maksujen keskeyttämisellä ja niiden oman taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen huonontamisella muille hallinnon tasoille kuuluvien makrotaloudellisten toimenpiteiden laiminlyönnin vuoksi.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artikla ei välttämättä johda taloudelliseen epävarmuuteen ja epävakauteen eikä jo ennestään epävarmojen olosuhteiden pahenemiseen erityisesti epäsuotuisilla alueilla tai kriisin eniten koettelemilla alueilla. On varmistettava oikeasuhteinen reaktio, jotta voidaan välttää jo ennestään vaikeuksissa olevien alueiden tilanteen pahenemista.

Olemme tyytyväisiä siihen, että komissio näyttää olevan samaa mieltä siitä, että on välttämätöntä vähentää uudelleen kohdentamista olennaiseen minimiin ja että asianomaisen jäsenvaltion erityinen taloudellinen ja sosiaalinen tilanne otetaan huomioon yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan täytäntöönpanossa. Kaikkien makrotalouden ehtojen soveltamisen olisi oltava avointa, perusteltua ja selvästi kyseistä aluetta tai kyseisiä alueita koskevan koheesiopolitiikan tavoitteiden kannalta todistettavasti suotuisaa.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan ainoana tarkoituksena pitäisi olla kestävämmän ja tehokkaamman koheesiopolitiikan aikaansaaminen.

Nykyisen ohjelmakauden koheesiopolitiikka liittyy tiiviisti Eurooppa 2020 -strategian strategisiin tavoitteisiin ja eurooppalaisen ohjausjakson kaltaisiin talouden ohjauksen ja hallinnan mekanismeihin. Tämä tarkoittaa periaatteessa sitä, että tätä ohjelmakautta koskevat kumppanuussopimusten ja ohjelmien olisi jo oltava unionin laajojen makrotalouden tavoitteiden mukaisia, joten yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaista uudelleen kohdentamista ei tarvittaisi muuten kuin erittäin poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Sen varmistamiseksi, että koheesiopolitiikan päätavoite ei vaarannu, on painotettava kaikkien hallinnon tasojen välistä vahvaa institutionaalista koordinaatiota, jossa vältetään uudelleen keskittämistä ja koheesiopolitiikan ytimen, monitasoisen hallinnon ja kumppanuusperiaatteen, kyseenalaistamista.

On näin ollen tärkeää kerätä ja analysoida tietoa unionin talouden ohjauksen ja hallinnan prosessien välisestä vuorovaikutuksesta sekä koheesiopolitiikan päämääristä ja tuloksista.

Olisi varmistettava myös alueellisen koheesiopolitiikan toteutuminen toissijaisuus-, avoimuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti.

On varmistettava, että alue- ja paikallisviranomaiset suhtautuvat edelleen joustavasti erityistarpeidensa käsittelemiseen, ja on vältettävä, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan mukaisella uudelleen kohdentamisella rajoitettaisiin niiden kykyä vastata haasteisiin omilla hallinnon tasoillaan.

Olisi viime kädessä rajoitettava yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamisesta mahdollisesti seuraavia hallinnollisia rasitteita ja lisäkustannuksia.

Kaikki uudelleen kohdentamista koskevat menettelyt on pidettävä mahdollisimman yksinkertaisina ja avoimina ja on vältettävä asioiden monimutkaistamista ja epävarmuuden lisäämistä alueellisille ja paikallisille viranomaisille.

Euroopan parlamentin rooli

Euroopan parlamentin olisi oltava tärkein demokratian takaaja, kun on kyse sen varmistamisesta, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen makrotaloudellista ehdollisuutta koskevia säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti.

Komission suuntaviivoissa ei valitettavasti luonnehdita Euroopan parlamentin roolia yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaan perustuvassa varojen uudelleen kohdentamisessa ja maksujen keskeyttämisessä.

Yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaa koskevan kritiikin ohella tämän mietinnön olisi oltava perusta sille, miten parlamentti voi osallistua uudelleen kohdentamista ja maksujen keskeyttämistä koskeviin prosesseihin varmistaakseen, että makrotaloudellisen ehdollisuuden periaatetta sovelletaan asianmukaisesti.

Parlamentin on valvottava aktiivisesti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan täytäntöönpanoa, mikä vaatii jatkuvaa ja luotettavaa tiedonkulkua kaikkien sidosryhmien välillä sekä avoimuutta kaikissa prosessin vaiheissa.

23.6.2015

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

Euroopan rakenne- ja investointirahastoista ja talouden tehokkaasta ohjauksesta ja hallinnasta: suuntaviivoja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamiseen (2015/2052(INI))

Valmistelija: Janusz Lewandowski

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää myönteisenä asetuksen (EU) N:o 1303/2013 23 artiklan 1 ja 6 kohdan erityisten säännösten soveltamisen selventämistä;
2. yhtyy käsitykseen, että vakaa makrotaloudellinen ympäristö, johon kuuluu myös laadukas ohjaus ja hallinta kaikilla tasoilla, edesauttaa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen menestyksestä täytäntöönpanoa;
3. korostaa, että arvioitaessa sitä, mitä jäsenvaltion toimenpiteitä pidetään ”tuloksellisina”, on sovellettava objektiivisia kriteereitä; painottaa, että sovellettaessa 23 artiklan säännöksiä on tärkeää noudattaa suhteellisuusperiaatetta ja tasapuolisen kohtelun periaatetta ja että asianomaisen jäsenvaltion kanssa on käytävä hyvissä ajoin kokonaisvaltaista vuoropuhelua;
4. palauttaa mieliin, että kansalliset uudistusohjelmat ovat keskeisen tärkeitä Eurooppa 2020 -strategiassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioissa ja että ne olisi otettava huomioon ennen kuin jäsenvaltiota pyydetään tarkastelemaan ja muuttamaan kumppanuussopimustaan ja siihen liittyviä ohjelmia;
5. kehottaa komissiota turvautumaan 23 artiklan ensimmäisessä toimenpideryhmässä tarkoitettuun menettelyyn vasta viimeisenä keinona ja vain poikkeustilanteissa, kun ehdotetuilla muutoksilla saatavat hyödyt ylittävät selkeästi niistä aiheutuvat kustannukset, sillä tähänastisten kokemusten perusteella varojen uudelleen

kohdentaminen voi olla kallista ja sen toteuttaminen voi tuottaa vaikeuksia kansallisille hallinnoille ja paikallisviranomaisille;

6. huomauttaa, että alueet käyttävät EU:ssa keskimäärin kolmanneksen julkisista menoista ja että ne ovat keskeisessä asemassa julkisten palveluiden tarjoamisessa ja kasvuun johtavien varojen osoittamisessa; ilmaisee huolensa uudelleen kohdentamiselle asetettujen määräaikojen lyhydestä ja aikoo seurata tarkkaan, mahdollistetaanko alueviranomaisten ja asetuksen (EU) N:o 1303/2013 5 artiklassa määriteltyjen kumppanien osallistuminen koheesiopolitiikan keskiössä olevien toissijaisuus- ja kumppanuusperiaatteiden mukaisesti;
7. varoittaa erityisesti, että maksumäärärahojen mahdolliset keskeytykset voivat häiritä rahoitussuunnittelua ohjelmatasolla ja koetella hankkeiden käynnistäjiä sekä yleisemmin heikentää investointien ennustettavuutta ja suunnittelua; toteaa, että tällä voi olla kielteisiä vaikutuksia taloudellisesti heikossa asemassa oleviin jäsenvaltioihin, joiden julkinen talous on jo alijäämäinen ja joissa julkiset investoinnit ovat riippuvaisempia ERI-rahoituksesta, ja se saattaa myös aiheuttaa makrotaloudellista epävakautta ja vahingoittaa koko EU:n julkista kuvaa;
8. pitää valitettavana, että parlamentti ei ole mukana rahoituksen uudelleen kohdentamista tai keskeyttämistä koskevassa päätöksenteossa; pyytää sisällyttämään myös mahdollisiin uudelleen kohdentamisiin ja keskeyttämisiin liittyvät talousarvionäkökohdat 23 artiklan soveltamisesta komission kanssa käytävään jäsennellyyn vuoropuheluun ja kehottaa käymään kyseisen vuoropuhelun ennen kuin komissio hyväksyy rahoituksen keskeyttämistä koskevan ehdotuksen;
9. kehottaa komissiota antamaan viipymättä vuonna 2017 23 artiklan 16 kohdassa tarkoitettun, kyseisen artiklan soveltamista tarkastelevan kertomuksen, johon olisi sisällytettävä kaikkia asiaan liittyviä talousarvionäkökohtia koskeva arviointi.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.6.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 18 -: 7 0: 12
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Jonathan Arnott, Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Böge, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Iris Hoffmann, Monika Hohlmeier, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Stanisław Żółtek
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Janusz Lewandowski, Nils Torvalds, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Tiziana Beghin, Marco Zullo

24.6.2015

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

aluekehitysvaliokunnalle

Euroopan rakenne- ja investointirahastoista ja talouden tehokkaasta ohjauksesta ja hallinnasta: suuntaviivoja yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan soveltamiseen (2015/2052(INI))

Valmistelija: Javi López

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa aluekehitysvaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. pitää myönteisinä komission kriteerejä, joissa korostetaan sitä, että jäsenvaltioiden kohtaamat haasteet ovat luonteeltaan pitkäaikaisia ja että Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (ERI-rahastot) rahoitetut monivuotiset ohjelmat, joilla on tarkoitus vastata näihin haasteisiin, edellyttävät varmuutta ja pysyvyyttä; katsoo, että usein tapahtuvaa uudelleenkohdentamista olisi siksi vältettävä ja etusijalle olisi sen sijaan asetettava vakaus, jotta voidaan vahvistaa ERI-rahastojen ohjelmien ennustettavuutta ja uskottavuutta; katsoo, että ERI-rahastojen pitkäaikaisen luonteen ja tulosjohteisuuden sekä eurooppalaisen ohjausjakson vuosittaisuuden huomioon ottaen maakohtaisten suositusten lyhytaikaisempi painotus ei saisi vaarantaa ERI-rahastojen pitkän aikavälin tavoitteita; luottaa siihen, että komissio ja neuvosto ovat hyvin varovaisia pyytäessään ohjelmien määrärahojen uudelleenkohdentamista tai maksujen keskeyttämistä, ottaen huomioon EU:n solidaarisuusperiaatteen, joka ilmenee osittain EU:n rahoituksen jakomekanismeissa ja jonka olisi pysyttävä EU:n politiikan keskeisenä periaatteena;
2. painottaa, että ERI-rahastoista tuettavat investoinnit olisi toteutettava järkevissä makrotaloudellisessa kehyksessä, jotta niiden kasvuun, kehitykseen, koheesioon ja uusien työpaikkojen luomiseen kohdistuvat vaikutukset voidaan maksimoida ja jotta voidaan puuttua uusiin sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin, kun sellaisia ilmenee; muistuttaa kuitenkin, että ERI-rahastoista myönnettävät määrät perustuvat erityisiin tukikelpoisuusperusteisiin, joka liittyvät EU:n alueiden kehitystasoon, minkä vuoksi uudelleenkohdentamista tai keskeyttämistä koskevat päätökset, jotka perustuvat muihin perusteisiin, saattavat olla ristiriidassa näiden rahastojen tarkoituksen kanssa;

3. huomauttaa, että joissakin tapauksissa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklalla säännelty uudelleenkohdentaminen tai keskeyttäminen saattaisi vaarantaa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamisen kaikissa jäsenvaltioissa ja erityisesti niissä, joissa on huomattavaa makrotaloudellista tai sosiaalista epätasapainoa; kehottaa komissiota käyttämään mekanismeja vain silloin, kun jäsenvaltiot ovat jatkuvasti laiminlyöneet tehokkaat toimet käsitelläkseen komission pyyntöä rahoituksen uudelleenkohdentamisesta, ja silloin, kun on vahvaa näyttöä siitä, että uudelleenkohdentamisella voisi olla huomattava suora vaikutus ohjelman mahdollisuuksiin saada aikaan työpaikkoja; korostaa, että komission olisi osoitettava, että muutoksilla ei ole kielteisiä vaikutuksia jäsenvaltioiden työllisyyttä ja sosiaalialaa koskeviin tavoitteisiin; pyytää komissiota siksi arvioimaan näiden välineiden vaikutusta asianomaisten maiden työttömyysasteeseen ja talouskehitykseen; korostaa, että mihinkään ohjelmiin, joilla on pitkäaikaisia myönteisiä sosiaalisii investointeihin kohdistuvia vaikutuksia, ei saisi kajota;
4. pitää ristiriitaisena sitä, että koulutusta ja uusien työpaikkojen luomista tukevien ERI-rahastojen toiminta voidaan keskeyttää, jos rahastot saavuttavat tavoitteensa; kehottaa siksi komissiota toimimaan erittäin varovasti, kun se soveltaa yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan ensimmäistä osaa kaikkiin ohjelmiin, jotka kuuluvat ERI-rahastojen jonkin temaattisen tavoitteen alaisuuteen, mikä koskee erityisesti temaattisia tavoitteita 8, 9 ja 10 sekä Eurooppa 2020 -strategian työllisyystavoitteita ja sosiaalisia tavoitteita, ja huolehtimaan, että ERI-rahastojen ohjelmiin tehtävien muutosten yhteydessä annetaan takeet siitä, että sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevia tavoitteita noudatetaan; pyytää komissiota sitoutumaan noudattamaan tiukasti yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 92 artiklan 4 kohdan mukaista ESR:n vähimmäisosuutta;
5. kehottaa komissiota toteuttamaan oikeasuhteisia toimenpiteitä ja tarkastelemaan kyseisen jäsenvaltion taloudellista ja sosiaalista tilannetta, jotta vältetään asetuksen 23 artiklan toisessa osassa tarkoitettu maksusitoumusten tai maksujen keskeytys, jos jäsenvaltiot ovat jossakin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen liitteessä III olevan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettussa tilanteessa; kehottaa komissiota arvioimaan kullakin kerralla keskeytyksen vaikutukset työttömyyteen ja pyrkimään lieventämään kyseiselle väestölle aiheutuvia mahdollisia epäsuotuisia vaikutuksia;
6. kehottaa komissiota yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklaa soveltaessaan luomaan avoimen, tehokkaan ja demokraattisen päätöksentekomenettelyn, jota sovelletaan johdonmukaisella tavalla yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 15 kohdan mukaisesti ja johon sisältyisi myös sellaisen varhaisvaroitusjärjestelmän käyttöönotto, jolla asianomaiselle valtiolle tiedotetaan mahdollisuudesta käynnistää uudelleenkohdentamismenettely välittömästi maakohtaisten suositusten julkistamisen jälkeen, sekä pitämään muodollisen menettelyn avulla parlamentin ajan tasalla kaikissa vaiheissa, kun hyväksytään uudelleenkohdentamispyyntöjä tai ehdotuksia ja päätöksiä maksusitoumusten tai maksujen keskeyttämisestä;
7. kehottaa komissiota vahvistamaan aikataulun yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 23 artiklan 8 kohdassa tarkoitettulle maksujen keskeyttämisen lopettamiselle.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.6.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 43 -: 8 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Guillaume Balas, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, David Casa, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Patrick Le Hyaric, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Emilian Pavel, Georgi Pirinski, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Inês Cristina Zuber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Maria Arena, Georges Bach, Heinz K. Becker, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Tamás Meszerics, Csaba Sógor, Helga Stevens, Monika Vana, Tom Vandenkendelaere
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Flavio Zanonato, Branislav Škripek

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.9.2015
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 28 -: 3 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pascal Arimont, José Blanco López, Franc Bogovič, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Edward Czesak, Rosa D'Amato, Bill Etheridge, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Constanze Krehl, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Mirosław Piotrowski, Stanislav Polčák, Julia Reid, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spyraiki, Ruža Tomašić, Ramón Luis Valcárcel Siso, Ángela Vallina, Monika Vana, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Kerstin Westphal, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Demetris Papadakis, Maurice Ponga
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Brando Benifei, Andrejs Mamikins, Soraya Post